

Una nova imatge per a un nou temps

A partir de la setmana que ve EL TEMPS estrena nova imatge. Un canvi de disseny integral, obra d'Enric Satué, amb què es pretén adaptar la publicació a les exigències actuals i a les relacions que imposen el món audiovisual i les noves tecnologies.

EL TEMPS
EL TEMPS
EL TEMPS

"**Q**uan em van demanar, des d'Edicions del País Valencià, de dissenyar una nova imatge d'EL TEMPS, totes dues parts vàrem coincidir que el disseny de la revista havia anat gastant-se amb el pas dels anys d'una manera incontrolada. Calia, doncs, repensar la maqueta. No pas tornar a posar les coses a lloc, sinó replantejar el disseny del setmanari avui, amb els nous patrons que dicta el mercat". Amb aquestes paraules, el dissenyador gràfic Enric Satué explica l'origen d'un canvi d'imatge integral que la publicació reclamava des de feia temps.

La maqueta i la imatge interior, amb el pas de les setmanes i la urgència que regeix una publicació periòdica, havien anat perdent el concepte primigeni. També val a dir que aquests darrers anys, amb el desenvolupament

de les noves tecnologies i l'omnipresència del món audiovisual, el tractament de la informació ha alterat el seu decurs: els elements gràfics i textuais tenen ara una nova ordenació i, per tant, unes noves relacions. Tot i així, Satué n'ha realitzat el disseny tenint en compte els criteris periodístics que ara dicten les normes d'ordenació de la informació. "Per aquesta raó, he posat les lletres, els colors, la composició al servei del llenguatge periodístic. No es tracta d'una actitud racionalista, sinó d'una voluntat d'emprar el disseny com a llenguatge, perquè tot sigui més llegidor. Perquè avui hi ha més missatges, cada vegada més enginyosos, i cal assumir amb una certa operativitat aquesta nova circumstància. En el cas d'EL TEMPS, he volgut facilitar-ne la lectura, tot separant la lletra de la imatge i potenciant la claredat expres-

siva de cadascun d'aquests dos llenguatges".

Enric Satué entén el disseny com un sistema de signes global que es nodreix de l'element gràfic, però també textual, cromàtic, etc., i que es posa al servei de les exigències de l'àmbit tractat. No és el disseny, en aquest sentit, un element de decoració amb ambicions esteticistes, ni es tracta tampoc de conferir al propi disseny un protagonisme tal que pugui desplaçar a un segon terme els continguts informatius de la publicació.

Harmonia i nitidesa. La nova presència d'EL TEMPS —com els lectors podran comprovar a partir del 23 d'octubre— cerca la nitidesa de la pàgina i l'harmonia estructural per fer-ne més llegidors tant el text com la imatge. L'ordenació de la informació i la presència dels espais blancs s'allunyen del bigarrament de tantes publicacions d'actualitat. "Cal no tenir por del buit, dels espais sense elements. Aquesta por no existeix quan es planteja el disseny com a llenguatge", explica Satué mateix. Perquè el blanc fa més digeribles les convulsions de la informació general, de la notícia política, de l'article d'economia o d'una entrevista, i contrasta, de passada, amb una sèrie de llicències visuals, com ara el tractament dels titulars. En la nova imatge del setmanari, aquests poden recobrir-se amb el cos de l'article, quedar-hi lligats, o bé mostrar-se com una continuïtat gràfica, tot

emfatitzant-ne les paraules clau per mitjà del color o del cos de l'element tipogràfic. "He treballat els titulars a partir de la pràctica audiovisual: és a dir, des de la paraula dita i no des de la paraula escrita", explica el dissenyador. "Perquè l'oralitat pot remarcar una paraula concreta, però estableix una continuïtat entre el titular i el text. Per aquesta raó, he

proposat que determinats titulars puguin coincidir amb la primera línia del text, encavalcant-s'hi, com una capa sobre una altra. D'una altra banda, també poden destacar-se les paraules clau del titular per tal de cridar l'atenció, tot variant-ne el cos de lletra o intensificant-ne el color".

Fet i fet, EL TEMPS ha volgut aportar el seu gra de sorra a les

noves propostes de disseny amb les quals el paper imprès afronta unes relacions emergents amb el món audiovisual i virtual. Una reflexió sobre els nous lligams, però també sobre l'espai informatiu del qual les publicacions periòdiques ja no són, ni de bon tros, l'element hegemònic.

Eliseu T. Climent

A partir del pròxim dia 23 d'octubre, els lectors podran descobrir la nova imatge d'EL TEMPS. Enric Satué ha estat l'encarregat de fer-ne el redisseny.

En portada

Juntament amb la imatge interior, la portada i la capçalera cobren una nova aparença. Ara fa una dècada que Enric Satué va obrir una nova etapa. "En aquella època vaig pretendre identificar tipogràficament el nom del setmanari amb el nom de la tipografia que li corresponia, la pòlissa Times —explica el dissenyador—. A banda, vaig incorporar a les cobertes fragments d'imatges de marques publicitàries, per tal de combinar dos llenguatges, la crònica fotogràfica i la publicitat, que són dos elements inevitables en les publicacions periodístiques". Conscient que la marca representava en aquell moment un llenguatge que participava de manera incipient en la cultura mediàtica, Satué va

atorgar-li el lloc d'honor de la revista, la portada.

Posteriorment, la capçalera va anar evolucionant a través de propostes diverses, fins que el novembre del 1993 adoptava la imatge definitiva amb què ha arribat als nostres dies.

Avui, Satué ha concedit de nou l'espai privilegiat de la revista a alguns testimonis de l'actualitat, com ara els elements de senyalització (la fletxa, per exemple), "perquè la gent, avui, té més capacitat de percepció, gràcies a la cultura audiovisual, i està més preparada per a rebre llicències gràfiques", mentre que ha repensat la capçalera, però sense abdicar dels colors corporatius (blanc i vermell). **E. T. C.**